

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1609/23-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr.sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja LAKI d.o.o. za graditeljstvo i trgovinu, Split, Spinutska 27, kojeg zastupa direktor Obren Stevović iz Splita, Viška 23, a on zastupan po Ognjenu Stevoviću, odvjetniku u Splitu, Ćirila i Metoda 20, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, radi upisa u registar obveznika PDV-a, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 Usl-2398/22-7 od 24. siječnja 2023., na sjednici vijeća održanoj 17. svibnja 2023.

presudio je

I. Žalba se odbija.

II. Potvrđuje se presuda Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 8 Usl-2398/22-7 od 24. siječnja 2023.

Obrazloženje

1. Osporenom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-19/20-01/36, URBROJ: 513-04-22-2 od 30. rujna 2022. godine i rješenja Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Split, KLASA: UP/I-410-19/20-02/161, URBROJ: 513-07-17-01-20-01 od 24. veljače 2020. godine te je odbijen zahtjev tužitelja za priznavanjem troškova upravnog spora.

2. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostave Split, KLASA: UP/I-410-19/20-02/161, URBROJ: 513-07-17-01-20-01 od 24. veljače 2020., kojim je utvrđeno da je tužitelj po sili zakona postao obveznik poreza na dodanu vrijednost od 1. studenog 2019. godine te se sa danom donošenja prvostupanjskog rješenja upisuje u registar obveznika poreza na dodanu vrijednost. Istim rješenjem tužitelju je naloženo da za razdoblje od 1. studenog 2019. do dana donošenja prvostupanjskog rješenja utvrdi obvezu poreza na dodanu vrijednost te istu iskaže u

prijavi poreza na dodanu vrijednost koju podnosi za prvo razdoblje oporezivanja od dana upisa u registar poreznih obveza poreza na dodanu vrijednost.

3. Osporenu presudu tužitelj pobija žalbom jer smatra da nije na zakonu osnovana, da prvostupanjski sud nije pravilno primijenio materijalno pravo koje čine Opći porezni zakon, Zakon o poreznoj upravi, Zakon o porezu na dodanu vrijednost, Zakon o porezu na promet nekretnina, Zakon o upravnom postupku i Zakon o upravnim sporovima. Smatra da pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati jer su razlozi navoda presude u proturječnosti sa očitovanjima, ispravama i zapisnicima datim u postupku čime je počinjena bitna povreda pravila postupka. Tužitelj u žalbi citira navode obrazloženja presude i zaključuje da prvostupanjski sud pogrešno zaključuje da ne bi bilo od nikakvog utjecaja to što je tužitelj u prvostupanjskom postupku dokazivao i dokazao da je na prodaju etažnih dijelova zgrade koju je u okviru poslovnog poduhvata izgradio obračunat i plaćen porez na promet nekretnina u kojem pogledu je predložio vještačenje. Ova dva poreza jedan drugog isključuju. Kad je već jednom utvrđen, razrezan i plaćen porez na promet protuzakonito je na isti taj porez na promet tražiti utvrđivanje i obračunavanje poreza na dodanu vrijednost. Stoga se traži da sud poništi prvostupanjsku presudu i rješenje drugostupanjskog i prvostupanjskog poreznog tijela.

4. Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. - dalje: ZUS), u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

7. Ovaj Sud nalazi da se pobijana presuda prvostupanjskog upravnog suda ne može ocijeniti nezakonitom, niti po jednoj osnovi propisanoj odredbom članka 66. stavka 1. ZUS-a.

8. To stoga jer prema podacima spisa predmeta proizlazi da je prvostupanjski sud sukladno odredbi članka 33. stavka 2. ZUS-a presudu utemeljio na dokazima i činjenicama utvrđenim uvidom u spis upravnog postupka sa svim priloženim ispravama te nakon održane rasprave i razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja u smislu odredbe članka 55. stavka 3. ZUS-a s obzirom na utvrđeno činjenično stanje pravilno nalazi da tužbeni zahtjev nije osnovan. Presuda sadrži sve propisane elemente iz članka 60. ZUS-a i dostatno obrazloženje za otklanjanje bilo kakve sumnje u arbitrarnu i samovoljnu primjenu mjerodavnog prava.

9. Naime, tuženik, a što prihvaća i prvostupanjski upravni sud pravilno nalazi da je slijedom utvrđenog činjeničnog stanja u provedenom postupku utvrđeno da je uvidom u informacijski sustav Porezne uprave (porez na promet nekretnina) i ugovore o kupoprodaji nekretnina utvrđeno da je tužitelj u razdoblju od 1. siječnja do 31. listopada 2019. godine obavio isporuke dobara u iznosu od 950.328,66 kn.

10. Člankom 90. stavkom 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 73/13. – 106/18. – dalje: ZPDV) propisano je da se malim poreznim obveznikom u smislu ovog Zakona smatra pravna osoba sa sjedištem, stalnom poslovnom jedinicom, odnosno fizička osoba s prebivalištem ili uobičajenim boravištem u tuzemstvu čija vrijednost isporuka dobara ili obavljenih usluga u prethodnoj ili tekućoj godini nije bila veća od 300.000,00 kn.

10.1. Prema članku 186. stavku 1. Pravilnika o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, broj 73/13. – 1/20. – dalje: Pravilnik o PDV-u) porezni obveznik iz članka 6. stavka 1. Zakona koji ima sjedište, stalnu poslovnu jedinicu, prebivalište ili uobičajeno boravište u tuzemstvu i u prethodnoj ili tekućoj kalendarskoj godini je obavio isporuke dobara i usluga iznad propisanog iznosa iz članka 90. stavka 1. Zakona, upisuje se u registar obveznika PDV-a od 1. siječnja tekuće godine, odnosno od prvog dana u mjesecu koji slijedi nakon mjeseca u kojem je obavio isporuke dobara i usluga iznad propisanog iznosa iz članka 90. stavka 1. Zakona.

10.2. Člankom 6. stavkom 1. i 2. ZPDV-a propisano je da je porezni obveznik svaka osoba koja samostalno obavlja bilo koju gospodarsku djelatnost bez obzira na svrhu i rezultat obavljanja te djelatnosti: gospodarska djelatnost je svaka djelatnost proizvođača, trgovca ili osoba koje obavljaju usluge uključujući rudarske i poljoprivredne djelatnosti te djelatnosti slobodnih zanimanja. Gospodarskom djelatnošću smatra se i iskorištavanje materijalne ili nematerijalne imovine u svrhu trajnog ostvarenja prihoda.

11. Nije sporno u ovoj upravnoj stvari da je tužitelj porezni obveznik u smislu članka 6. ZPDV-a te da je, prema podacima informacijskog sustava Porezne uprave, koje tužitelj nije ničim osporio, u 2019. godini obavio isporuke dobara u iznosima iznad 300.000,00 kn, te je stoga pravilno utvrđeno da se tužitelj ima upisati u registar obveznika PDV-a po sili zakona. Prigovori tužitelja da je na ostvarene usluge dobara – prodaju apartmana platio porez na promet nekretnosti nisu odlučni za drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari jer tužitelj ničim nije osporio nespornu činjenicu da je u predmetnom razdoblju ostvario isporuke dobara u iznosu od 950.328,66 kn, odnosno, da bi njegove isporuke dobara bile manje od 300.000,00 kn koji iznos predstavlja zakonom propisanu granicu za upis u registar obveznika PDV-a.

12. Prema ocjeni ovog Suda osporena se presuda temelji na pravilno i u potpunosti utvrđenom činjeničnom stanju na koje je pravilno primijenjeno mjerodavno pravo, a nisu počinjene niti povrede postupka jer je sud svoju odluku obrazložio na valjan i razlozan način.

13. Trebalo je stoga, temeljem članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 17. svibnja 2023.

Predsjednik vijeća
Boris Marković

Dokument je elektronički potpisan:
Boris Marković

Vrijeme potpisivanja:
22-08-2023
08:14:36

OK
C=HR
O=VIŠINSKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.8.4.57#DOC115041544852203133383133333630303030
OU=Signatura
S=Marković
G=Boris
CN=Boris Marković

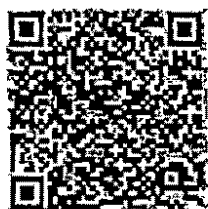
oj zapisa: 9-30858-fb8b4

kontrolni broj: 01bda-9ec4c-e680b

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Boris Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.